

Kupujmo
vojne
BONDE
in
ZNAMKE

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND 3, O., THURSDAY MORNING, AUGUST 2, 1945

LETO XLVIII—VOL. XLVIII

bro je, če veste

800 bombnikov je razdejal 5 japonskih mest

na, ki jo daje igralec v tro-
da dobi iz nje glas, gre
rument 75 milj na uro. To
pro, da ostane to v troben-
adar gre namreč v prosti
i sapa 75 milj na uro, je
pravcati tornado.

ord za prodajo ženskega
je dosegla neka ženska v
ngelesu leta 1925. V dobi
secev je prodala posebni
cijli, ki kupuje tako mle-
7 kvortov. Cena je bila
tov unča, torej je dobila
mleko \$2,456.

1705 se je razbila ob pe-
angleške obale v Sever-
orju neka ladja. Vsa po-
o je utonila. Morje je pa
na živo na breg udomačeno
učki so jo imeli mornarji za
cas. Žival se je oprijela
mjeske in se tako rešila na
To je bilo pri vasi West
pool. Ribiči so opislo uje-
pripeljali v vas. Vašča-
še nikdar videli take ži-
to je tudi niso smatrali
ampak za francoskega
ki se nalašč dela, kot bi
govoriti. Naslednji dan
o postavili pred sodišče,
nali krivim vohunstva za
o ter jo ročno obesili.

caj mesecih pred padcem
je španski general
dovolil kakim 100,000
n, da so dobili špansko
instvo. To je bilo v za-
er so pomagali falangi-
moči.

aviti steklo za očala ni
stvar. Za gotove vrste
zašroma za njih steklo, je
o 106 oseb, ki uporabljajo
u 10 letov 51 raznih strojev
il rumentov.

zane so patenti na svetu, sa-
reforme ne. Ti so nam-
ce, zmešani z raznimi diša-
nce da posameznih ne more
ernarrediti.

enita je fotografija, s
vzeli na bojni ladji
salvo 16 topov. Za uho
ddana salva natančno v
nutku. Toda slika pa
je bila izstreljena vsa-
za hip kasneje. To pa
nelom, da se ne bi krogle
naložila ob drugo.

ni, kopljejo v kosih, ki teh-
Bel po 200 funtov. Pa tu-
o finem prašku, da jih
onov tehta komaj eno

o sm
avni cesti v Južni Caro-
letti izolinska postaja in ma-
Ti lica zraven. Rami raznih
e no
restrikcij, pomanjkanja
po Ti
ni v živih, je moral last-
no ne-
eti. Na pročelje je na-
ojo napisi, glase se: "Odr-
išoči."

GUAM, 2. avg. — Zračna armada 800 bombnikov je zmeta-
la danes jutraj nad 6,000 ton zažgalnih in razstreljivih bomb
na 5 japonskih mest. To je bil največji tovor bomb, kar so ga
še nesli ameriški bombniki v enem napadu na japonska mesta.

Bombniki so odleteli sinoči z baz na Marianih ter kmalu
po polnoči udarili z vso silo na japonska mesta Mito, Kačioji, Na-
gaoka, Tojama, ki so vsa na otoku Honšu ter na petrolejske in-
stalacije pri Kawasaki blizu Tokia.

Napad se je izvršil v zgodnjih jutranjih urah v sredo, kar
je 1. avgusta po ameriškem času.

Mesto Tojama, ki šteje 128,000 prebivalcev, je tretje naj-
večje mesto na otoku Honšu. Tukaj je največja tovarna za izde-
lavo aluminija in za razne kemikalije.

Mito leži kakih 60 milj severno od Tokia v bogati poljedel-
ski pokrajini. Tukaj je jako važno železniško križišče in bogato
industrijsko mesto. Mesto šteje 66,000 prebivalcev.

Zasedanje velikih treh je končano, Truman obišče kralja

Potsdam, 1. avg. — Nocoj je
bilo končano zasedanje velikih
treh. Jutri bo odpotoval pre-
sednik Truman, da se snide z
angleškim kraljem. Potem bo
pa iz Anglije odpotoval domov
v Zed. države.

Časnikarski poročevalci so
prosili velike tri, naj bi smeli
biti navzoči pri zaključni kon-
ferenci, pa jim je bila prošnja
odbita. Toda v petek, ko bo že
vsa delegacija odšla, bo izdana
istočasno v Washingtonu, Lon-
donu in Moskvi skupna izjava o
zaključnih konferencah.

Obisk predsednika Trumana v
Angliji bo drugi obisk kakega
predsednika Zed. držav na an-
gleškem otočju. Prvi je bil tam
predsednik Wilson.

Župan Burke pripravlja načrte za povojni program

Cleveland, O. — Župan Burke
je imenoval dva inženirja, naj
v teku šestih mesecev izgotovita
načrte za razne mestne projekte
v vsoti \$68,000,000. Vsega sku-
paj bo delalo na načrtih 20 arhi-
tektov in 60 inženirjev.

Župan Burke pravi, da za slu-
čaj, če bi nastala po vojni brez-
poselnost v mestu, da bodo pri-
pravljene ti načrti za mestne
projekte, kjer bodo dobili ljudje
delo. Na teh projektih bi lahko
delalo 17,000 oseb na leto.

Angleži zanikajo pokolj pri Trstu

Rim. — Poveljstvo 8. angle-
ške armade zanika vesti, ki se
širijo po Italiji, da so našli več
sto trupel v neki jami blizu Tr-
sta, ki so bili žrtve Titovih par-
tizanov. Baje je bilo med ubiti-
mi tudi osem vojakov iz Nove
Zelandske.

K požarni brambi

V Clevelandu je dobilo službo
pri policiji in požarni brambi 19
vojnih veteranov. Med temi je
tudi Frank J. Knaus, 1148 Nor-
wood Rd., ki je postal član mest-
ne požarne brambe.

POLICIJA SVARI PRED NEZGODAMI NA CESTI, KI SE VEDNO BOLJ VEČAJO

Geo. J. Matowitz, clevelandski
policijski načelnik pravi, da se
cestne nezgode vedno bolj veča-
jo. Vozniki so postali bolj ne-
previdni. Temu bo menda vzrok,
ker je nekaj več gazolinja, novi
avtomobili so v videku in pa ker
si mislimo, da je vojne že skoro
konec.

Ob tem času so dosegle pro-
metne nezgode v Clevelandu že

Armada bo dala 1,362 mož za železniško službo

Washington. — Armadno po-
veljstvo je dovolilo, da se takoj
pošlje iz Evrope domov 1,362
mož, ki so zdaj v železniški slu-
žbi v Evropi. Vsi bodo doma že
do 10. avgusta in potem tukaj
dodeljeni železnicam.

Na ameriških železnicah je ta-
ko pomanjkanje delovne moči,
da je morala priti armada na
pomoč, ali pa bi nastal zastoj v
premikanju čet preko kontinen-
ta. Od septembra do decembra
bo prišlo iz Evrope nadaljnih
6,000, ki so trenirani v železni-
ški službi. Toda koliko od teh
jih bo danih v civil, še ni zna-
no.

VOJAK JE UBIL TRI NEMŠKE UJETNIKE

Ovid, Cal. — Pvt. Harold
Garland, ki se je prej bojeval
na evropskih bojiščih, je ustrelil
tri nemške vojne ujetnike na
polju blizu tega mesta. Ujetniki
so bili iz taborišča
Carson, Colorado.

Vojak pravi, da je streljal,
ker so mu Nemci grozili, da ga
bodo napadli. Bili so pridelje-
ni delu na polju in Garland
jim je bil za stražo.

Iz bolnišnice

Gdč. Irene Jazbec, poznana
odlična sopranistka, se je povr-
nila iz bolnišnice in prijateljice
jo lahko obiščejo na domu, 881
E. 222. St. v Euclidu. Nekaj ča-
sa bo morala biti še pod zdra-
vniško oskrbo. Tem potom se
želi zahvaliti za obiske, cvetlice
in darila, zlasti pa društvu Slo-
venski dom št. 6 SDZ za lep dar.

Zdaj je čas
Tako pravi Mr. Benno B.
Léustig, da si ženske naroče fi-
no kožuhasto ali Sterling sek-
njo. Pokličite ga, da vas pelje
v tovarno, kjer si jo boste izbra-
li po vaši volji.

Tretja obletnica
V soboto ob 8:30 bo darovana
v cerkvi sv. Pavla na Chardon
Rd. maša za pokojnega Martina
Stefanica v spomin 3. obletnice
njegove smrti.

številu 50. Vse kaže, da jih bo
še več. Kdo bo prihodnja žrtev
— nihče ne ve, kakor nihče ne
ve, kje je danes Hitler. Toda
vsak voznik lahko sodeluje, da
se zmanjša število teh nezgod,
če vozi previdno. Pešci pa so-
delujejo, če so previdni pri pre-
hodu čez ceste. Ako bo previd-
nost povsod, pa ne bo nezgod na
cesti, naroča policija.

Japonci so izgubili v juliju 1,546 ladij raznih velikosti in
najmanj 1,300 bojnih letal. Pa to je še začetek ofenzive proti
Japonski.

Kako strahoviti morajo biti za japonsko prebivalstvo ti zra-
čni napadi, nam dokazuje krik japonskih propagandistov: "Mi
prenašamo nekaj nemogočega. Z škrtajočimi zobmi in stisnjeni-
mi pestmi zasledujemo sovražna letala, kadar se pojavijo nad
našo zemljo."

Radio iz Tokia je poročal, da živi zdaj večina prebivalstva
pod zemljo, kjer zelo primanjkuje medicini.

Nek drug komentator je govoril na radiu, da imajo vojaki
na fronti boljše kot pa narod doma. Vojaki s fronte so zdaj, ki
pošiljajo domov spodbudo, naj vzdržimo, je trdil govornik.

Zopet drug je trdil, da je razdejanje, ki ga povzročajo so-
vražni bombniki večje, kot ga je pa še povzročil kdaj kak potres.
Pa potres se pojavi samo enkrat, dočim prihajajo bombniki na-

Slab stražnik

Josip Kocjan, ki vodi go-
stilno v predmestju Auro-
re, Ill. se je bal, da bi kdo
ne vlomil v njegove prosto-
re, ker so bolj na samem.
Pa si je nabavil velikega
psa, ki je bil garantiran
zvest in dober čuvaj. Eno
figo je bil! Ono noč so vlo-
mili v njegove prostore,
vzeli \$80 v gotovini, 10 ste-
klenic žganega in za spomin
pa še zvestega čuvaja.

Laval je zdaj že v ječi v Parizu, kjer čaka na svojo nadaljno usodo

Pariz. — V Pariz je dospel
Pierre Laval v letalon v sprem-
stvu svoje žene. Dospel je iz
Inomosta, kjer so ga izročile
ameriške vojaške oblasti v roke
francoskim častnikom.

Lavala so v vsej tajnosti ne-
kam odpeljali, da ga ne dobijo
v roke razjarjeni narod. V par-
tednih bo stopil pred stol pravi-
ce.

Visel bo, ker je ustrelil ameriškega letalca v Nemčiji

Munich. — Vojaške oblasti
so obsodile v smrt na vešalih
nemškega korporala Ernesta
Waldmana, ki je ustrelil 28.
decembra 1944 blizu Regens-
burga ameriškega letalca, ki
se je spustil s padalom na tla.

Korporal se je izgovarjal s
tem, da je ukazal letalcu dvig-
niti roke in ker ni ubogal, ga
je ustrelil. Toda dve prič sta
izpovedali, da je letalec dvig-
nil eno roko, v drugi je pa
nosil parašut in svoje težke le-
talske čevlje, torej ni mogel
dvigniti obeh rok.

TEGA JIM PA NE BODO NIKDAR ODPUSTILI

Okinawa. — Ameriški fant-
je imajo z Japonci še nek po-
seben obračun, ki ga bodo ob
času tudi gotovo poravnali.
Fantje so namreč že več mese-
cev željno pričakovali pošiljko
piva, ki ga je nek tovarni par-
nik vozil na Okinawo.

Pa prileti japonski jekleni
ptič, spusti "jajce" in zadene
ladjo. Ladjo so sicer rešili,
ampak pivo je bilo pa uničeno
do zadnje kapljice. Gorje Ja-
poncem, pravijo žejni fantje.

Sedma obletnica

V petek ob 5:30 bo darovana
v cerkvi sv. Vida maša za po-
kojnega Lovrenca Urbanija v
spomin 7. obletnice njegove
smrti.

Nemci so izgubili v tej vojni skoro 2,000,000 mož

Berlin. — Nemška armada,
mornarica in zračna sila je iz-
gubila v tej vojni 1,911,300
mož. To je vse od začetka voje-
ne pa do 30. novembra 1944.
V številu ubitih je všteti tudi
1,419,000, ki so padli na ruski
fronti. (Glasom ruskih poro-
čil tekom vojne, je padlo na
ruski fronti vsaj 10 milijonov
Nemcev.)

Te številke so razvidne iz li-
stin generala Reineke, ki je bil
propagandni načelnik za nema-
ško armado. Vseh izgub, to je
ranjenih, ubitih in zajetih, je
imela nemška armada 4,064-
438.

VATIKAN MISLI, DA SE JAPONCI KMALU PODAJO

Vatikan. — Vatikanski viri
trdijo, da bodo Japonci kmalu
uvideli, da je njih odpor brez
pomena in se bodo podali za-
veznikom, čeprav so pred par
dnevi zavrnili ultimati iz Pots-
dama.

Ako se to samo ugiiblje, ali
ima Vatikan res kake natančne
informacije, ne povedo. Toda
Vatikan zatrjuje, da se čudi,
ker so Japonci oni dan zavrnili
ponudbo zaveznikov za mir.

Maršal Alexander je postal guverner Kanade

London. — Feldmaršal Har-
old Alexander, vrhovni povelj-
nik zavezniških čet v Sredozem-
lju, je bil imenovan za novega
guvernerja Kanade. Prejšnji
guverner je bil Earl Athlone,
star 71 let, stric angleškega kra-
lja. Novi guverner je star šele
54 let.

Alexander je najmlajši feld-
maršal v angleški armadi. Bo-
ril se je vse od Afrike pa do za-
sneženih Alp. Za vrhovnega po-
veljnika v Sredozemlju je bil po-
stavljen prošlo leto.

Vabilo na piknik

V nedeljo priredi St. Clair
Rifle klub prijeten piknik na
svoji farmi. Farma se nahaja
ob cesti št. 44, eno miljo južno
od ceste št. 84. Cesta 44 teče
skozj Painesville. Klub vabi vse
svoje člane in njih družine, pri-
jatelje in znance. Pripravljeni
ga bo vsega dovolj za lakoto in
žejo.

Jutri hladneje?

Vremenski urad napoveduje
za danes še vedno vročino, do-
čim upa, da se bo jutri nekoli-
ko shladilo. Zaenkrat še ni
treba poiskati dežnika.

Pomagaite Ameriki, kupujte
vojne bonde in znamke.

prej in naprej, in njih bomb ni ne konca ne kraja.

Da ljudje beže iz mest kaže poročilo na radiu, da se je pre-
skrbelo streho za 200,000 oseb v Hokkaidu. Vsi ti so pribežali
iz požganih mest.

Včeraj je neka ameriška ladja v spremstvu nosilcev letal ob-
streljevala otok Wake, katerega so Amerikanci dozdaj pustili še
precej v miru in kjer se nahaja izolirana japonska garnizija.
Bojna ladja se je ustavila ob obrežju in bruhala težke izstrelke
na otok, dočim so bojna letala metala bombe na japonske insta-
lacije.

Na tem otoku se je majhna ameriška garnizija dolgo brani-
la japonski premoči v začetku vojne.

Istočasno pa poroča admiral Nimitz, da je ameriška bojna
mornarica rešila 283 domačinov iz japonskega ujetništva na oto-
ku Jaluit, ki je del Maršalskega otočja. Japonci so nudili nekaj
odpora, toda Amerikanci niso imeli pri tem podvzetju nobenih
izgub.

Tovarna za milo je kupila na tone masla za izdelavo mila

Cincinnati, Ohio. — Firma
Procter & Gamble Co., ki izdelu-
je milo, je porabila 90,000 fun-
tov sirovega masla, da je napra-
vila 135,000 funtov mila. Urad-
niki nečajo povedati, kje so ku-
pili sirovo maslo. Trdijo samo,
da jim je bilo ponudeno v nakup
in da ni bilo več užitno za ljudi.

V Washingtonu pa naznanja
poljedelski tajnik, da bo v avgu-
stu več sirovega masla na civili-
ste kot se je prvotno mislilo.
Pravijo, da so v juliju produci-
rali farmarji več sirovega ma-
sla, kot se je pa pričakovalo.

Eden največjih bančnih ropov v Kaliforniji

Burbank, Kal. — Dva ropar-
ja, ki sta bila oblečena v uni-
forme vojaške policije, sta vzela
bančnim uslužbencem \$111,300.
Denar je bil na potu v Lockheed
Aircraft Corp. V vrečah je bilo
za \$108,300 bankovcev, za \$3,000
pa srebra. Vsa policija je na
nogah.

Za železnice bodo dobili 65,000 delavcev

Chicago. — Armadno po-
veljstvo in razne vladne agen-
cije bodo šle skupno na delo,
da rekrutirajo tekom avgusta
65,000 delavcev za železnice.
Vse te se nujno potrebuje na
prograh v zapadnem delu
Amerike.

Razne vesti od
naših borcev
v službi
Strica Sama

Vojni oddelek je obvestil Mrs.
Pauline Sedlak, da je bil njen
soprog S/Sgt. Edward
J. Sedlak proglašen mr-
tvim. Prej je bil spo-
ročan med pogrešanimi
11. julija 1944 nad Nemčijo.

Bil je topničar in radijski
operator v bombniku. Na svoji
27. misiji je bil poročan po-
grešan. Bil je odlikovan s tremi
hrastovimi peresi in višnjevim
srcem.

V armado je bil poklican v
februarju 1942. Prej je bil
uslužben pri Standard Oil Co.
Graduirau je iz East Tech višje
šole. Preko morja je bil poslan
v novembru 1943.

Edward Sedlak je bil zet po-
znane družine Mr. in Mrs. Mike
Škrjanc iz 1131 E. 76. St. in je
bil star 28 let.

NOVI GROBOVI

Marija Eržen

Po dolgi in mučni bolezni je
umrla na svojem domu dobro
poznana Marija Eržen roj.
Alič, stara 62 let, stanujoča
na 15251 Saranac Rd. Tukaj
zapuša soproga Karola doma
iz Trate, fara Gorenja vas nad
Škofjo Loko in sedem otrok:
John, Marjorie Krainz, Julia
Starman, Frank, Paul, Char-
les, Anna Cestnik, 3 vnuke in
več drugih sorodnikov.

Doma je bila iz Poljan nad
Škofjo Loko, kjer zapuša ene-
ga brata, eno sestro in več so-
rodnikov. Tukaj je bivala 41
let in je bila članica št. 142
SNP. Pogreb bo v soboto zju-
traj iz Želetovega pogrebnega
zavoda v cerkev sv. Jožefa na
St. Clair Ave. in 144. cesta ter
na Kalvarijo pokopališče. Naj
počiva v miru, preostalim so-
žalje.

Joseph Pečjak

Kot smo že včeraj poročali je
umrl Joseph Pečjak, star 39
let. Rojen je bil v Clevelandu.
Tukaj zapuša hčer Barbaro,
očeta Josipa, mati Josephine
mu je umrla pred 11 leti, bra-
ta Edwarda, sestre Josephine
Gerbeck in Helen Tomšič ter
več drugih sorodnikov.

Bil je član društva Napredni
Slojenci št. 5 SDZ. Pogreb bo
v soboto jutraj ob devetih
iz Zakraskovega pogrebnega
zavoda v cerkev sv. Vida in na
Kalvarijo pokopališče. Naj po-
čiva v miru, preostalim soza-
lje.

Mr. in Mrs. Joe J. Sterle,
1323 Russell Rd. sta narodila
Ameriško Domovino sinu Jo-
sephu F 2/C, ki služi nekje na
Pacifiku.

Varšava kliče ves narod naj pride domov

London. — Nova poljska vla-
da je razglasila po radiu iz Var-
šave, da vabi vse poljske držav-
ljane iz tujine domov takoj. Vo-
jaki, ki so se borili na raznih
frontah, bodo sprejeti kot jun-
ti. Poljska vlada bo plačala vsa-
kemu potne stroške do doma.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celotno leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland, by mail, \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier, \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents.

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 178 Thurs., Aug. 2, 1945

Glasovanje o čarterju

Vzrok, da je bil čarter Združenih narodov, ki je podlaga bodoči mirovni organizaciji ali ligi narodov, s tako večino sprejet v ameriškem senatu (89 proti 2) je pripisovati predvidnosti predsednika Trumana. Predlog, da se pridruži naša dežela ligi narodov leta 1919 je prepadel za 7 glasov. Zdaj pa tako večina za enak predlog! Ali se je sentiment ameriškega naroda toliko spremenil v zadnjih 25 letih?

Ne, se ni! Ako bi bile v tem čarterju, ki je zadnji teden našel milost v očeh ameriškega senata, take točke, kot jih je takrat predlagal predsednik Wilson, bi bil tudi ta čarter skoro gotovo prepadel.

Današnji čarter govori samo o priklonitvi dežele k združenim narodom v svrhu vzdržanja svetovnega miru in če je treba, se v to porabi tudi oboroženo silo. Toda čarter nikjer ne pravi, da se s sprejetjem čarterja Zed, države že tudi bevezujejo poslani proti napadalcu oboroženo silo. Ta točka je še vedno in ostane v območju našega kongresa, česar Wilsonov čarter ni vseboval.

Ameriški kongres pravilno misli, da nima razen kongresa nihče pravice razpolagati z oboroženo silo Zed, držav. To se pravi, kongres lahko to dovoli predsedniku Zed, držav, ki mu pa to oblast lahko tudi vsak čas odvzame.

Čarter ne bi imel tako gladke poti skozi senat, da ni predsednik Truman uvidel nevarnosti in je iz Potsdama poslal izjavo kongresu, da ima pravico razpolagati z oboroženo silo Zed, držav samo kongres, to se pravi — obe zbornici kongresa, kot to govori naša ustava. Ko je kongres to slišal, je šele skoro brez opozicije sprejel čarter.

Rabiti oboroženo silo proti temu ali onemu, kakor govori čarter, ki bi ogrožal mir, se pravi toliko kot napovedati vojno. In te oblasti si ameriški kongres ne pusti vzeti, kar ima popolnoma prav. Ako bi tega ne bilo, bi lahko zastopnik Zed, držav v ligi narodov na svojo pest poslal oboroženo silo proti eventualnemu napadalcu, kar bi bilo toliko, kot če bi tak zastopnik napovedal komu vojno v imenu Zed, držav. Naši previdni senatorji so to pravočasno in pametno preprečili.

Nova vlada v Angliji

Menda so Amerikanci bolj presenečeni nad padcem Churchillove vlade v Angliji kot so pa Angleži sami. Komentarji glede tega so različni. Nekateri pravijo, da so se Angleži naveli Churchillovega vodstva in ga lepo odstavili, čim je dosegel za Anglijo zmago v Evropi. Angleži menda smatrajo, da je bil Hitler glavna nevarnost za angleški imperij, misleč, da bodo z Japonci že Amerikanci sami opravili, če še malo drugi pritisnejo v zadnjem trenutku.

Prav tako so Angleži napravili z Lloyd Geomem po prvi svetovni vojni. Ko jih je zmagovalno izpeljal iz vojne, so ga leta 1922 poslali v pokoj in mu niso nikdar več pustili do kakakega vplivnejšega mesta.

Saj smo videli nekaj podobnega tudi v Ameriki. Roosevelt je dobil največjo večino pri prvih volitvah 1932. Pri drugih volitvah leta 1936 so ostali delavci doma, čeprav jim je v tistih štirih letih priboril toliko ugodnosti. In potem je zmagoval vedno z manjšo večino. Lansko leto je zmagal samo radi tega, ker smo bili še v vojni in je narod hotel, naj bi vojno tudi končal. Toda usoda je hotela drugače.

Tako kaže, da tam, kjer ima narod svobodne volitve, ne mara enega in istega voditelja predloga na krmilu. Tudi v totalitarnih državah jih ne marajo, ampak tam si ne morejo pomagati, ker jih drži diktator v pesti.

V Angliji je zmaga delavska stranka, katere zastavonoša je Clement Attlee, ki je bil imenovan za ministrskega predsednika. Navada je namreč, da kralj poveri sestavo vlade voditelju tiste stranke, ki dobi pri volitvah največ glasov.

Mnogi mislijo, da je šla Anglija s tem, ker je dala večino delavski stranki, na levo. To ni res, čeprav ima Attlee namen, da izvede v Angliji mnogo socialističnih idej, kot podraževanje železnice, rudnikov, jeklen.

Delavska stranka je v kampanji obljubila narodu zaposlitev, boljše mezde, boljše stanovanja. Za takimi obljubami gredo volivci radi in še posebno so šli Angleži, ki so prestali mnogo trpljenja in težko v petih letih vojne. Narod je verjel, da mu bo delavska stranka dala več, kot pa konservativna, kateri na čelu je bil vojskovodja Churchill. Narod si je mislil, da je vojskovodja lahko najboljši voditelj na bojnem polju, pa ne bo dober za izboljšanje domačih razmer po vojni. Včasih je to res. Tudi naš Roosevelt je sijajno vodil vojno, za domače razmere se pa ni brigal skoraj nič.

Če bo mogla vlada v Angliji izpolniti, kar je obljubila, se bo šele videlo. Obljubila je dosti. Anglija je navezana za prosperiteto samo na zunanjo trgovino, za trg v inozemstvu, kamor prodaja svoje izdelke. Toda ako hoče s tem tekmovali z drugimi deželami, bo morala prodajati produkte ceneje kot drugi. Toda če bo prodajala produkte poceni, ne bo mogla dajati boljše plače delavcem, kakor je obljubila. Volk sit in koza čela ne gre skupaj.

Tisti, ki mislijo, da je z novo vlado v Angliji zmagal komunizem, se moti. Angleška delavska stranka ni nikdar priznavala komunistov in novi premier Attlee je velik nasprot-

nik diktatorjev. Pri vsaki konvenciji delavske stranke so bili komunisti temeljito poraženi.

Ako bo hotela angleška delavska stranka izvesti takozvani novi deal, bo imela na rokah velik boj od strani konservativcev in liberalcev. Treba je tudi pomniti, da je dobil pri volitvah v svojem okraju mandat bivši premier Churchill, ki bo imel v poslanski zbornici veliko in strupeno besedo.

Kot vse druge dežele mora tudi Anglija dobiti mnogo socialnih sprememb za izboljšanje preprostega naroda. To nalogo so dali volivci 5. julija delavski stranki. Ker ima absolutno večino v zbornici, bo lahko izvedla svoj program, če je iz ekonomskega ozira namreč sploh mogoč.

BESEDA IZ NARODA

Pismo iz Jugoslavije v začetku marca 1945

Dragi prijatelj! Hvala Bogu, da še živimo. Pišem Ti prvi izpod rudeče zvezde. Hvala za pozdrave vsem prijateljem, Bog daj, da se še kdaj vidimo, Bog daj kmalu.

Če pridete sedaj sem, se vam bo marsikaj prav čudno zdelo. Mnogo je porušenega, saj so nas razbijali Nemci in "naši".

Ne vem, kje bi začel. Nisem prav nič razpoložen za pisanje ali reki so mi naj danes napišem, če sploh hočem, potem bo prepozno. Silno sem vesel, ko sem dobil prvič po tolikem času naravnost poročilo od Tebe in dragih znancev.

Naši slovenski pregnanci tu vsi drhtijo in težko pričakujejo kdaj bodo mogli domov v Slovenijo.

Kakor sem rekel, zdaj živimo pod rudečo zvezdo. Ko so prišli so mnogo obljubljali in bili zelo prijazni. Ali kmalu, prav kmalu so začeli streljati. Po istih načelih so streljali, kot poprej Nemci: Kdor je proti njim. Bivši orožniki in policaji so izginili preko noči. Istotako drugi, ki so bili označeni s "proti".

Uprava je dvotirna. Na zunaj upravljajo vse ljudje "iz naroda." Volitve so bile takoj prve dni po njihovem prihodu in skoro nihče ni vedel zanje. V vsakem kvartu je bil oznanjen "zbor naroda." In potem smo nekega dne zvedeli, da imamo novo izvoljeno upravo. Kvart se sedaj imenuje odeljak. Tam so referenti. Za socialne zadeve je n. pr. referent bivša delavka v tovarni, starejša preprosta ženska, ostra komunistka. Ona rekvirira zasebna stanovanja za dečje domove. Kar ji prija, to vzame. Zasedeno stanovanje vzame, kjer ji je všeč, čeprav je par korakov dalje prazno na razpolago. Samostanske in duhovske objekte posebno rada rekvirira.

Na kvartu je poveljnik partizanov. On tudi rekvirira. V hiši, kjer leže ženski bolniki je rekviriral n. pr. največji prostor za partizanski bar, kjer svira noč in dan harmonika in se pleše kolo. Čitalnice in prosvetne dvorane rekvirirajo za svoje omladinske domove. Tam so istotako po cele noči igranke. Vse pokradejo in odnašajo, hišo in okolico ponesnažijo, da je umazana kot hlev.

Dečji domovi so njihova vzgojevališča. Učijo se same partizanske pesmi in njihove propagandne krilatice. Otroci morajo v Dečji dom "prosto voljno." Kdor ne pošlje otrok tja prostovoljno, smatrajo da je "proti." Biti proti pa je največji zločin.

Mladina nad 10 let in več, se zbira v Omladinskih domovih. Mešana vzgoja, plesi, celonočne zabave vsak teden. Za odrasle so delavski bataljoni vzgojna šola. Tam so redna dnevna predavanja o darvinizmu in poslanstvu proletarijata. Orožnikov nimamo več, nego takozvano narodno milicijo izvoljeno od naroda. Tu

di ta ima celonočne zabave. Pri vsaki zabavi streljajo okoli hiš in vpijejo, da nič ne spi-mo. Prosi in pritoževati se ne moreš brez nevarnosti.

Referent za prosveto je pri nas bivši kuhar. Lahko si predstavljaj kako se rešujejo šolske in prosvetne zadeve. Šole že dve leti nimamo, letos menda zato ne, ker ni kuriva. Toda za dečje, omladinske in druge partijske domove in za vse njihove zabave ga je dosti. Verouk obiskujejo otroci zasebno kolikor morejo. Vsi starši so se sicer izjavili, da hočejo obdržati verouk kot obvezen predmet, sedaj pravijo, da bo zopet vpeljan. Otrokom razlagajo in materam dopovedujejo, da se sedaj otroka ne sme več kaznovati, ampak da ga je treba vzgajati za svobodo, naj dela kar hoče, potem pa bo otrok že sam posredil kaj je prav in kaj ni in tako bo postal značajan in svoboden.

Grupe omladincev in omladink odhajajo na skupno delo. Tam imajo tudi redna predavanja, vse pomešano od 14. leta naprej. Tako izgleda zunanji tir, na notranjem tiru pa deluje O. Z. N. A. t. j. tajna policija po vzoru GPN. Ona je gospodar nad življenjem in smrtjo. Zapira, odvaja ljudi, strelja, ubija, po nekaj tajnih navodilih, brez vsakega zakona, brez smernice, kakor je partiji potrebno.

Ljudstvo je na tihem nejevoljno ali pomagati si ne more. Največje hudo je, ker so otrokom vzeli otroško mladost, dekletom deklištvost, ženskam ženskost. Partizanka v hlačah z revolverjem in granato za pasom, je po mestnih ulicah redna pojava. Življenje je nemirno, neredno in hudo.

Iz raznih central nepranehoma prihajajo komisariji, ki dajejo svojim smernice za delo. Vsebinske je redno ta, kako mora vsak paziti, da se ne vrne reakcija in da ne vzame narodu velikih pridobitev in svobode. Ker narodna milicija sicer nič ne dela, zato tatovi mirno kradejo in drugi mirno počenjajo svoje kriminalne. Ni hče jih ne lovi in jih ne šče.

"Narod" so samo partizani. Oni so volja naroda. Drugi imajo samo toliko volje, da ne smejo biti proti. Nered v javnem življenju je popoln. Ali mi smo vendar hvaležni Bogu, da smo še živi. In živi smo še vsi Slovenci kar nas je bilo tukaj med vojno. To je velika sreča, če pomisliš, da so bile bitke okoli nas in smo bili vsi takrat v naši hiši. V naših sobah je padlo 7 Rusov in 1 partizan. Ranjencev pa nismo šteli. Hiša je zelo zdelana, okna vsa zdrobljena, vrata zlomljena, stene polne luknji in razpok. Saj je po vsej hiši žvižgalo in treskalo. Vsi naši višji uradniki so odpušteni. Nekateri delajo v delavskih bataljoni, drugi imajo kako privatno službo.

Tu je umrl partizanski general Franc Rožman. Bil je urarski pomočnik v Ljubljani. V španiji je nune pobijal in cerkve zažigal, zato je v Jugoslaviji postal general. Ljudje so silno jezni na mo-

bilizacijo, ki žene na bojišče napol otroke, dočim je redna partizanska vojska v mestnih garnizijah. Samo poveljniki so tudi na bojišču partizani, kar je pa zopet narobe, ker so ne-sposobni v vodstvu vojaških zadev. Zbrali so n. pr. Slovence in jim obljubili, da jih bodo oblekli, oborožili in z avijoni prenesli v Slovenijo, toda po štirih dneh so jih naglani na bojišče v civilnih oblekah. Le puške so dobili. Poveljniki so bili pa partizani-Bosanci. V Sremu so reveži pustili skoro vsi svoja življenja. Kar se jih je vrnilo, so prišli bosi, ušvi in bolni. V Sremu se jako širi pegavec.

Ruski vojaki so dobričine, pogumni, neustrašivi. Starjši častniki so odlični ljudje, pošteni in verni. Vojaki so neuračunljivi kadar dobe volko. Za vodko dajo vse. Za vodko se lahko pelješ, ko sicer ni nobenih vozil. Ali vodka je huda nevarnost za ženske. Nobena ni varna, tudi sestra ne. Po naši deželi je sedaj veliko ruskih grobov, ki jih označujejo z stožci z rdečo zvezdo na vrhu.

Politično je pa tako. Novega ni nič drugega, kot njihova volja, da ostanejo na oblasti in zato groze z krvjo vsakemu, ki bi jih poskusil na oblasti prikrasiti. Drugače nič stalnega. O demokraciji ni duha ne sluha. Diktatura ali kako bi imenoval ta pritisk, je mnogo hušja kot pod Nemci. Nered neprimerno večji kot med vojsko. Varnosti nobene. Zupanja med partijsko oboroženo manjšino in masami prebivalstva prav nič. Skrivnostne centrale in tajna policija OZNA imajo usodo vsakogar v svojih rokah. Sodišče ni, razen partizanskih vojaških. Zakonov ni. O federaciji ni sledu. O vsem odloča centrala, pa ne državna centrala, ampak partijska. Pretrpeli bomo, če to ne bo predolgo trajalo.

Za to pismo, če ga dobe, bom imel prevrtano glavo.

(N.)

— "No, kako se je tvoji ženi posrečilo prvo kosilo?" — "Ne vprašuj! Še kuharska knjiga se ji je prismočila."

— Kdor pridno dela in lakomen ni, lahko brez vsega bogastva živi.

Vojak piše iz Nemčije

Mr. in Mrs. Mike Franko, 1010 E. 70 St., v Clevelandu, sta prejela od sina Pfc. Al Lamperta iz Nemčije naslednje zanimivo pismo:

"Dozdaj sem, hvala Bogu, še vedno zdrav. Moje delo je zdaj samo straženje taborišča Dachau v Nemčiji. Na straži sem 3 ure, prost sem 6 ur in vedno tako naprej. Tukaj se nahajajo jetniki raznih narodnosti, kot Rusi, Poljaki in našel sem tudi mnogo Jugoslovancev. Spoznal sem jih po njih zastavi, ki je podobna francoski, če se jo zabrne.

V neki baraki sem našel polno Slovencev in nekaj Hrvatov. Slovenci so mi povedali, da so iz štajerskega, odkoder so jih Nemci odpeljali v Rajh leta 1941 do 70.000. Tako so tukaj že štiri leta in lahko si mislite, kako si želijo domov.

Povedali so mi, da so Nemci požgali mnogo njih domov. Kar je bilo boljših posestev so pa nanje naselili svoje ljudi iz Rajha. V Nemčijo so odpeljali vse, stare in mlade. Moški so delali v tovarnah in na polju, ženske so morale pa opravljati hišna dela za žene elitne garde. Prav slabo so z njimi ravнали.

Zdaj, ko so oproščeni nemških spon, dobivajo vsaj boljše hrano.

Kar se pa Rusov tiče so zelo umazani, dočim so Slovenci zelo snažni in se ne marajo mešati niti z Rusi, niti s Poljaki. Slovenci pripovedujejo, da je bil zanje najsmrečnejši trunutek življenja, ko so zagledali prvega ameriškega vojaka tukaj, ker so vedeli, da bodo zdaj kmalu prosti.

Mnogi imajo sorodnike in znance v Ameriki in eden mi je omenil, da prav dobro pozna John Kramarja, ki ima zdaj vinski trgovino na St. Clair Ave. in 53. cesti. Pozna njega, ženo in otroke, katere je celo imenoval po imenu: Fritz, Frank in Mary. Kramarja se spominja od takrat, ko je prišel na obisk v Jugoslavijo. Takrat je imel še mesnico. Ime tega človeka, ki Kramarja pozna, je Franz Klokacher.

Zelo dobro se nam je zdelo, da se moremo razgovarjati po slovensko. Včasih smo pri kak-

(Dalje na 3 strani)

Kdaj bo konec vojne z Japonci?

Ako uganele, dobite lepo denarno nagrado!

Da se bomo nekoliko motili in lažje čakali na konec vojne, razpisuje Ameriška Domovina tri denarne nagrade onim, ki bodo najbližje uganili, kdaj bo uraden zaključek vojne z Japonci.

Nagrade so \$100, \$75 in \$25

Kdor bo najbližje uganil konec vojne, dobi prvo nagrado, drugi najbližje drugo in tretji najbližje tretjo.

Kaj vam je treba storiti, da dobite nagrado? Prečitajte pazno sledeča pravila:

1. Pravico do nagrade imajo samo naročniki Ameriške Domovine, ki morajo imeti takrat, ko bo nagrada določena, list tudi plačan.
2. Napišite na papir uro, dan, mesec in leto uradnega konca vojne z Japonci, kakor vi mislite, da bo. Denite v kuvertu ter zapečatite. Pošljite ali prinesite v urad Ameriške Domovine, 6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio. Zunaj na kuvertu zapišite v levi kot: V-J. Tako bomo videli že na naslovu, da je v pismu naznanilo o koncu vojne in ne bomo pisma odprli.
3. Izbrana bo posebna komisija, ki bo odpirala ta pisma takoj zatem, ko bo predsednik Zed, držav uradno po radiu naznanil konec vojne z Japonci, kot je to storil ob koncu vojne z Nemčijo.
4. Vsa ta pisma morajo biti v uradu Ameriške Domovine do SOBOTE 1. septembra. Lahko odgovor pošljete takoj ali kadar hočete do 1. septembra. Na poznejše došla pisma se ne bomo ozirali.
5. Pišite razločno, da se bo lahko čitalo. Napišite uro, dan, mesec in leto konca vojne, ter podpisite svoje polno ime in naslov.
6. Vsak naročnik Ameriške Domovine sme napisati samo en odgovor.
7. Ako se pa primeri, da jih bo več, ki bodo dali natančno isti odgovor, se bo nagrado med nje enakomerno razdelilo.

Torej zdaj pa le na delo in uganite! Trije naročniki bodo gotovo dobili nagrade, vprašanje je samo kateri. To je pa od vas odvisno.

Zelo kunsten človek, ti si si gnil nekega trgovca, je de, paradižnikov. Ni vedno je je tako napravil v vsaki de- ni, je imel v soboto hla za zalogo doma, ne da kaj okroglega štacna me se, da je take vr- mogoča samo enkrat isti prodajalni. Trgo- reč prebrisani ljudje kóstimarje, posebno zelo dobro zapomni raklonjenosti ne žela! Ka- postrežljivo pojasni, pašperj "Pa mi dajte eno svoje v- če odjemalec. Trgovca, n- zavije v papir in, pa p- ko je vzel zavoj v r- misli in vpraša trgo- sme l- "Po čim so pa ka- žnikov?" "Po deset centov se re- štacna. "Ce je pa tako, b-Neža, vzel kanto paradiž- Jerico- sto kruha," reče od- Saj kaj, vzemite kruh v- prodajalne. "Hej!" zavpije- sitost- vec, "pozabili ste n- rada v paradižnike!" "Seveda nisem p- sta pr- to, zakaj naj bi- poln, zm- vam nisem dal za- kruha?" ga raz- od- razlajzen odjemalec- prepusti- "Pa, če se ne m- Por- kruh niste plačali iscem, ne bil trgovec že ne- tako si- od te velike kupci- nek nob- "Da bi vam- kruh?" se začne- preg- "Kaj se vam me- lej, jaz- kaj naj bi pa pla- človeka- sem ga vam dal- nje obs- rej tako delate v- nisem ve- riki, da zahtevate- deljo tal- go, ki ga niste dal- šla in ze- Trgovec se ust- Matija- hlefen reče: "Se- ampak j- saj imate menda- ro, me- pojdit v božjem- roke, m- to bi vas še- pro- ragom p- vseeno, da bi v- se se ka- vali kje drugje." X. Kostimar je od- leto sta- pa dolgo zrl v- v- covna R- Končno pa odlo- ni bilo t- bo že tako ali tako- njati, ker- od samega hud- nost. Br- je popre- Agent je pre- gov, ki sta- kim trdom me- razpolag- zavaroval za- živi zaostaj- pošlje k zdrav- tana pa t- sprajuje o zdrav- tana pa t- družini. Meščan- ec. Kako- je oče umrl v- star- učitelju, jetiko, mati pa, kdaj na l- ra 39 let in sice- priprav- Zdravnik raztr- izpoved- sprejem, češ, da- doma kat- tomci takih ose- a so v kn- najlne m- nebesih- trmast in je skle- muke. Z- zavaroval na- vsa- da je žup- pa šel k drugemu- zato je- tudi drugače- deljiteje ol- stavljena vpraš- g- ših esah. "Koliko je bil- to vse dru- je umrl?" se bali iz- SE KAR- buje od z- vzlečenje z- tako, iahko- zadovoljstv- spotaknil in ga- da bi zg- prilotel ravno n- Vse del- "Koliko je bila- am čas dop- ti stara, ko je um- deti zdravnik. "En mesec- 121 St. Clair- do 95. leta," se l- 62. cesti, l- lec. "In vzrok smrti- delz zdravnik. "Umrla je na-

vetloba in senca

SPISAL DR. FR. DETELA

ili se ga, Mana!" je opet Tone, in Mana ga je dejal v zahvalo Tetela. Mana je pa trda.

ehki zemlji se miši za- o Mana je zavračala Mana, ehkimi ljudmi pa lenu- huda ženska je to," je mož, ko je nesel v pi- belo domov. "Rajni Ga- prav storil, da je ni to se pa zdaj nad dru- niškimi znaša. Kakšen zela! Kar pred noge bi ide piskre z zabelo vred." bi bila siromaka Te- delati naučila, kakor s potrpežljivo vztraj- kašperja in Jerico. Na svoje vzgoje je bila si- rgosna, prav zadovoljna in pa pametnem načelu, v narija in zadovoljnosti rge sme kazati, sicer mu k zmaknejo. Saj so tu- poskušali.

nto se redita tvoja varo- jo je ustavila nekoč o, Neža. "Fant je pravi diži Jerico sem v nedeljo odjela. Saj ji je obleka, ki h pomladi nova, zdaj že e Bogu!" je vzdihnila ane manjka jima nič- ba rada jesta in rada mpak težave so, Neža, sitnosti."

rada verjamem; am- škode ni, Mana, sko- pa sta premožna, in če poln, zmeraj kaj odpa- zedpade, Neža, to jaz ra- ale prepustim. Kar pobi- ali iščem, ne s teboj."

ne tako si huda! Ali ne čiček nobene besede zini- duje pregrešne besede, ša lej, jaz pa nisem takš- lačeka na videz ali nje obsodila. Ali mi- isem vedela, zakaj da delo tako počasi pro- la in zakaj je šel že Matija tako hitro za- mpak jaz sem si mi- to meni mar? Kar roke, Neža, in pred ragom pometaj! Z Bo- se še kaj oglasi!"

X.

eto sta šli tudi Jeri- covca Rozalka v šolo. ni bilo treba k učenju njati, ker je gnala obe most. Brati sta se bili e poprej iz bratovih kov, ki sta ležala doma razpolago, in zdaj ni- živi zaostajati za brato- vni.

avna pa tudi to leto ni. Kakor je prej po- učitelju, tako je pri- zdaj na pomoč župni- pripravljali učence in izpoved in prvo sveto Razlagala in izpraše- doma katekizem, kaza- so v knjižici izpoved- hajlne molitve, slikala e nebesih in opisovala e muke. Zdelo se ji je da je župnik premalo eljiteje obdelati tvari- sish časih," je dejala, to vse drugač. Jój, ka- se bali izpovedi! Kje

je pa zdaj kaj strahu?"

Brat jo je zavračal, da naj se nikar ne vtiče v župnikove stvari, in tolažil je Gašperja in Jerico, da naj se nič ne boji- ta; saj vesta, kako hitro in rad da jima on odpusti, če sta kaj zagrešila; ljubi Bog pa da je še neizmerno bolj usmiljen; samo žal mora biti človeku, in možko naj pove; pa je račun poravnani, in na dolg, na greh ni treba nič več misliti.

Izpraševanje vesti po novih molitvenih knjižicah se je vide- lo Mani vse prekratko in pre- površno; to da se mora vse vestneje vršiti.

Bric je ugovarjal, češ, da še pes čuti, kdaj da se pregreši; kako prihuljeno pa se plazi o- krog gospodarja: kako stiska rep med noge in si misli, da bi bil le že prestal! pa naj bi člo- vek ne vedel. "Rmanov Blaž be- ži pred menoj, ker mi je dolžan za en par črevljev. Kadar bo plačal, bo prišel zopet v vas; in tako se tudi marsikdo cerkve ogiblje."

Mani so se zdele take prime- re pregrešne. Prinesla je otro- kom staro, debelo knjižo, kjer so bile dolge strani samega iz- praševanja velikih in malih grehov. Jahanek in Gašper, ki sta skupaj preštela liste in iz- prevedela, da vsega tega ne mo- reta predelati; ostala sta pri- tisti knjižici, iz katere sta moli- la pri maši. Rozalka se knjiže sploh ni lotila. Jerica in Anka pa sta bili vestnejši, in zlasti Anka se je kar zatopila v mno- goštevilna vprašanja. Strahoma je spoznavala, kakšna greš- nica da je. Ali se je katerikrat ozirala ali zasmejala v cerkvi? Seveda in še kolikrat! Kadar se je kak ministar prevrnil, ka- dar je cerkvenik kaj razbil.

Kakor začuti boječ nestrokov- njak, če prebira medicinske knjige, vseh boleznih znake v svojem telesu, tako se je začelo dozdevati Anki, da ima skoraj vse grehe nad seboj. Kali vsega hudega, ki spe v človeškem sr- cu in čakajo ugodne prilike, da poženejo iz tal, in ki se vendar ne dajo izvršiti kakor plevel ne, dokler ni pogljal, te kali so se ji zdele, ko jih je premišljeva- la, sami grehi, in grozno jo je vznemirilo to bridko spozna- nje. Drugi se niso bali izpove- di; ona je trepetala in začela zavidati tovarišem in tovariši- cam srčni mir pred toliko odlo- čitvijo. Kmalu pa se je zave- dela, da je to zavidanje zopet nov greh. Oh, kamor se človek obrne, povsod greh! Kam naj beži, da bi ušel? Kar obupal bi ubogi grešnik. Toda obupava- nje je zopet greh. Ne, ne, Bog je usmiljen; saj tudi starši ne čakajo vedno s šibo v roki, kdaj bo otrok kaj napačnega naredil, in toliko dober je ljubi Bog gotovo tu. Toda ali ni to zopet predrzno zaupanje? Ta- ko se je mučila uboga sirota z debelo tetino knjigo, da si je iz vsega srca želela, da bi bila umrla kot otrok ali da bi ne bi- la prišla na svet, če ni takšna želja že zopet greh.

Izpoved jo je nekoliko poto- lažila.

"Nocoj pa zgodaj spat, da boste jutri lahko vstali in se le- po napravili!" je dejal Bric. Teti Mani pa vestnost ni dala miru; vzela je Jerico in Anko s seboj, da bi ji vredno pripra- vila za sv. obhajilo.

"Ti, Anka," je dejala slove- sno, "ali si vse povedala? In ti, Jerica, ali nisi nič zamolča- la?" Opisovala jima je grozo greha, ki si ga nakoplje človek z nevednim svetim obhajilom. "O premišlujta, premišlujta, če se ne skriva še kak greh po kotičkih vajinega srca! Jutri se še vse lahko popravi."

(Dalje prihodnjič).

Kupujte vojne bonde!

VOJAK PIŠE IZ NEMČIJE

(Nadaljevanje z 2 strani)

šni besedi obtičali, pa je že šlo.

Mnogo jih je tudi tukaj do- ma od Ljubljane in z Dolenj- ske. Tudi ti komaj čakajo do- mov, čeprav vedo, da so veči- noma vsi njih domovi požgani.

Govoril sem z nekaterimi Rusi in Ukrajinci in sem se ze- lo čudil, ko so mi povedali, da ne marajo več domov pod se- danji ruski režim. Šli bi naj- raje v Francijo, na Holandsko ali pa da bi ostali v Nemčiji, če ne bo drugače, samo domov ne pod rusko komando. Neko dekletu mi je pripovedovalo, ka- ko so Rusi ubili njenega brata. Najprej so mu odrezali ušesa, potem nos, mu izvrtali oči in ga mučili toliko časa, da je umrl. Zato ni čudno, če no- čejo več pod Ruse.

Vse kaže, da bomo kmalu odšli od tukaj in nazaj v našo ljubljeno Ameriko. Kdaj, ne vem natančno, ker vedno me- njajo datume. Upam pa, da ne bo dolgo, da se spet vidimo. Priloženo vam pošiljam pis- mo, ki ga je pisal gori omenje- ni Franz Klokochar.

Lepo pozdravljam vse do- mače ter vse moje znance in prijatelje v Clevelandu,

Al Lampert.

Spoštovana ga. Franko!

Naznanjam vam, da sem se srečal z Vašim sinom Alber- tom, ki hodi tu v Dachau stra- žit nas Slovence. Tu nas je zdaj še okrog 4.000. Vaš sin mi je povedal, da je John Kra- mar tam blizu Vas doma. On in jaz sva doma iz iste občine, namreč iz Sv. Petra pod Sv. Gorami. Povejte mu, da ga prav lepo pozdravljamo vsi tu- kajšnji izseljenci iz šenpeter- ske fare. Po tej prokleti Nem- čiji nas je še okrog 50.000 iz naših krajev.

Bodite iskreno pozdravljeni vsi Slovenci širom Amerike.

Vaš rojak,

Franc Klokochar,
iz Bistrice št. 11,
Sv. Peter pod
Sv. Gorami.

Bajtar Tomaž

Spisal Viktor Flisek

Tomaž Klama, smolar in go- bar, je bil suh, da bi se z lahko- to skril za številko ena, in zde- lan kot zavrženo kosišče. Pod Sv. Planino je imel bajto. Bila je revna kot oklan pes. Okoli bajte je bilo zemlje, da bi z njo lahko napolnil nekaj cvetličnih lončkov. Tja je zelo rad sadil sončnice, ker so mu vedno tako prijazno pokimavale. Za kozo tovarišico je nasrpal vsako ju- tro tam na poseki žrtja za ves dan. Bilo je mleka — dobrega, da bi z njim jetiko pregnal. Ne- kaj se revna kot oklan pes. Dosti iztržil. Vedel je, kdaj je treba zarezati smreko, da se le- po odceja.

Ni bilo hudega Tomažu. Le dolgeas je bilo smolarju, tako strašno dolgeas. Včasih je šel

na goljavo blizu bajte, se stegnil po resi, gledal v dolino in god- njal: "Dobro vam je, dobro, do- linci prevzetni. Po več žen ima- te in greh delate. Tomaž pa niti ene ne za pošteno življenje. Kdo naj mu podneti v peči in prinese vode, ako zbolí? Poma- gaj, ljuba Marija, da se mi vse to preloži. Vem, da imaš pri svojem sinu veliko veljavo, daj, poprosi ga pa bo šlo. Zeno bi rad. Ne rečem, da mora biti ravno lepa. Da je le pametna in zdravih oči. Gor do nas je stra- mo. Saj vidiš, da sem sam ka- kor luna na nebu. Kozja v bajti je pa vendar žival, ki nič ne ra- zume. Stori mi, kar te prosim. Ne bom te pozabil. Vsakikrat bom vrgel dinar v pušico pred tvojo podobo v cerkvi. Samo okbnesi se. Moč imaš."

Tisto noč je imel Tomaž lepe sanje. Obiskala ga je rajna mati. Stopicala je po bajti, pre- taknila vse kote, urejevala raz- lično navlako in odmajevala z glavo. Sklonila se je nad speče- ga, ga pokrižala in dejala: "To- maž, potolaži se. Moč postaneš, oče boš." Izginila je. Tomaž je zastrmel, se v snu dvignil, pa- del nazaj in zasmrčal.

"Tomaž se ženi!" je zavrelo. In vsi odsveti pametnih niso nič zalegli. Smolar se je poročil. Bil je ves srečen. Zdelo se mu je, da se veseli z njim vsak grm, vsako drevo. Razumel ga je kri- vuljasti bor, razumela breza, psika, dren, da, celo sončnice so se veselile z njim. Po devetih mesecih je v bajti zavekalo. "Lizika, kako si moja," se je ojunčil Tomaž. V lopataste ro- ke je prijel pravkar rojeno čudo in ga nesel prav k obrazu. "Le- pe očke, lepe ročke, malo lask, prav vse kot jaz, hehe!"

"Drvar nerodni, uročiš ga ali pa zmekaš," je ugovarjala ba- bica. Tomaž pa venomer: "Le- pe očke, lepe ročke..." Vsako leto je ponavljal To- maž: "Lepe očke, lepe ročke." Daljšal se mu je obraz, ušesa so postala prozorna. Hrbet mu je začel riniti navzven in s koleni je klecal. "Pomagaj, o Jezus! Lizika, jenjaj!" Pri vsakem rojstvu je napravil zarez na tram nad vrati. Poklical je Li- ziko. "Poglej!" Položil je pet prstov desnice na zarez in še tri z leve. "Osem!" naračuna. "Osem," zastoče ona. "Živi vsi."

"Zdravi vsi," pravi ona. Oči se ji nekam čudno svetijo in obraz ji postaja nagloma ves po- ten. "Tomaž, še eno zarez za- riši! Tako je," je dejala kljubo- valno.

"Tako je," omahne Tomaž. "Da bi ne bilo tako!" Otroci so rasli, raztezala so se jim usta. Celo vraga bi požrli. Bajta se pa le ni hotela širiti in njiva ne daljšati. Zaradi pro- stora bi še šlo. Otroci so ležali pozimi tesno stisnjeni po tleh, onadva pa že kako. Poleti so pa večji trije pomolili noge čez prag in dobro se je spalo. Le glad, to to! Jedli so naberačen kruh, ki je bil trd ko šolska klop. In da bi vsaj tega bilo! Tomaž ni vi- del okroglega drugač kot o pol- ni luni. Smolar je tuhtal, tuhtal in odločil. "Lizika, od lakote

nama ne bodo pomrli." Oprtal je koš in izginil v jesensko noč. . . . Od takrat je bilo malo bolje. Tako za sproti je bilo. Krompir- ja ni manjkala, tudi fižol so večkrat jedli. Za sol in zabelo so vrgle gobe, če so kaj prida obrodile.

Po vaseh je završalo. Tomaž tatinski! Nima posevka, pa do- stj pridelka. "Na polovico pre- kel je pri nas obtrgan fižol," rentaci Jože. "Najlepša putka mi je zmanjkala z gred," se jezi Rovski Janez, "zdaj se pa žen- ska še nad menoj dere."

"Da bi ga vsaj zalotil zlom- ka," pljuje Jože.

"Sami imamo otroke, pa mu še njegovo drobnjav redimo."

"Vrag pa takšen zakon, ki do- pušča, da se revščina množi," odseka Rovski Janez.

Ves mračen je stopil Tomaž h gospodu župniku.

"Klicali so me?"

"Nekaj boš vprašan," so poki- mali izza pisalne mize.

"Tudi oni bodo vprašani," se je zdrnil Tomaž in sedel.

Župnik opazuje Tomaža. Po- zna ga, saj je tudi njegovega očeta poznal. Boljši je bil stari ko ta njegov sin. Ta je neumen in hudoben.

Le kako se bo začelo in po kakšni poti končalo, si je mislil Tomaž.

"Tomaž, koliko imata otrok?"

"Devet, gospod župnik! Živi vsi, zdrav vsi, prosim."

"Devet? Osem," odseka gos- pod Valentin in udari po debeli knjiži. "Osem, da veš!"

"Bodo imeli prav, da osem, gospod," popravlja Tomaž, ko se zave. "Štetje mi ne gre. Saj vedo. V šolo nisem nikoli hodil. Ko sem bil majhen, so jo začeli zidati; ko je bila narejena, sem že imel listek za nabor. Pisati pa znam. Ko smo nazadnje pri- vas mlatili, sem se podpisal na podna vrata. Še zdaj se bere, ako ni dež izpral . . . Osem, da, osem. Živi vsi, zdravi vsi. Teško živ- ljenje, pašje življenje, takšno, kakor je naše."

"Tomaž, marsikaj slišimo o tebi. Samo lepega nič in dobre- ga nič."

"Ne rečem. Še vi niste lju- dem vedno všeč."

"Da ti brez ovinkov povem: kradeš, da veš."

"Marija, da to rečete," se raz- burja Tomaž. "Ali ste me vide- li pri kraji, ali me je videl tisti, ki je vam to pripovedoval? Sa- mo povejte! Čeljustniki so!"

Gospod župnik ostane ravnodušen. Smehlja se. "Okoliščine, Tomaž, okoliščine. Pred ted- nom je bil na Janovi njivi po- trebjen krompir, sinoči pri me- ni na farovškem gruntu. Sam veš, da se na ta način samo sad uničuje. Zda o kresu krompir- ne zori; dela se samo velika ško- da."

"Vedo, da ponoči nikamor ne grem. Za zlat denar me ne spra- vijo, čeprav sem revež. Lahko bi srečal rajnega očeta. Nekoč sem jih že, pa si ne želim več. Komaj sem prišel tisto noč do- mov. S špiritom sem si drgnil noge, tako so bile okorne."

(Dalje prihodnjič)

DELO DOBIJO DELO DOBIJO

THE TELEPHONE CO. POTREBUJE

ženske za hišno oskrbovanje ZA POSLOPIJA V MESTU

Poln ali delni čas, šest noči v tednu

Od 5:10 pop. do 1:40 zjutraj

stalno delo.

Zahteva se državljanstvo. Zglasite se v

Employment Office, 700 Prospect Ave. soba 901

od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan

razen v nedeljo

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

MALI OGLASI

Ugodna prilika za hiše

Proda se hiša na Kewanee Ave. moderna, 5 sob bungalow v eno nadstropje, zimska okna, beneški zastori, furnez, garaža, podstrešje; prodaja se poceni za samo \$7,500.

Na 15438 Calcutta Ave. hiša za 2 družini, 5 in 4 sobe, fur- nez, garaža; cena je \$7,200.

Na 929 E. 207. St. hiša za 2 družini, 4 sobe spodaj, 3 zgo- raj, zraven je cottage 4 sobe na ekstra lotu; rent je \$60 na me- sec; cena je \$6,800.

Pokličite

George Kasunic

HE 8056

(179)

Rodney Adams Heating Service

Instaliramo nove furneze na plin in premog.

Popravimo vse vrste furneze. Instaliramo pihalnike in termostate

Za točno postrežbo pokličite KE 5200

550 E. 200. St.

(x)

Sobo in hrano išče

Moški išče sobo in hrano pri poštenih slovenskih družini. Kdor bi ga sprejel, naj pokliče HE-0897.

(178)

PRIPRAVITE VAŠ FURNEZ!

Novi furnezi za premog, plin, olje, gorko vodo ali paro. Resetting \$15 — čiščenje \$5

Air-Conditioning, Honeywell Thermostat. Lahka mesečna odplačila

Chester Heating Co.

1193 Addison Rd.

ENDicott 0487

(60)

Plačajte

račune za plin, elektriko in tele- fon pri nas. Money Order po- strežba od \$1.00 do \$10,000.

Mihaljevich Bros.

6424 St. Clair Ave.

(2. & 8. each month)

Dve hiši na 1 lotu

Naprodaj sta dve hiši na enem lotu. Spretna hiša ima 5 sob zgoraj, 6 spodaj. Zadnja hiša ima 7 sob. Lot meri 50x 190. Ima garažo, furnez, v zad- nji hiši je parna gorkota. Na- hajata se na 15814 in 15812 Trafalgar Ave. Vpraša se za podrobnosti istotam zadej.

(July 26, Aug. 2, 9)

Vas muči revmatizem?

Mi imamo nekaj posebnega proti revmatizmu. Vprašajte nas.

Mandel Drug

15702 Waterloo Rd.

slovenska lekarna

(Thur.-x)

RE-NU AUTO BODY CO.

982 East 152nd St.

Popravimo vaš avto in prebarvamo. da bo kot nov.

Popravljamo body in fenderje. Welding!

J. POZNIK — M. ZELODEC

CLenville 3830.

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik

1109 E. 61st St.

HENDERSON 9231

Se priporoča za popravila in barva- nje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

FR. MIHČIČ CAFE

7114 St. Clair Ave.

ENDicott 9350

6% pivo, vino, žganje in dober prigriz- sek. Se priporoča za obisk.

Odprto do 2:30 zjutraj

Takoj se sprejme

Boring Mills

in

Punch Press

operatorje

Velderje

Packers in Craters

Za skladišče

Reliance Electric & Eng. Co.

Ivanhoe Division

1091 Ivanhoe Rd.

Marine Division

1190 E. 152 St.

(July 31, Aug. 2, 4)

Zglasite se v

Employment Office

v 5. nadstropju

Wm. Taylor Sons & Co.

(182)

ženske za čiščenje

Podnevi

Poln čas

Plača

Zglasite se v

Employment Office

v 5. nadstropju

Wm. Taylor Sons & Co.

(182)

Sprejme se ženska

Da bi čistila in likala dva dni v tednu. Dobra plača. Po- kličite IV 1378.

(179)

Sprejme se

Knjigovodkinjo, vozniaka za truk in finiherja za pohištvo. Zglasite se pri Waterloo Fur- niture Co., 15428 Waterloo Rd.

(182)

Dečka sprejme

Sprejme se dečka, da bi po- magal na gazolinski postaji. Zglaš naj se na 920 E. 185. St.

(180)

Licenziran kurjač

Delo od 11:30 ponoči do 7 zjutraj. Plača od ure. Zago- tovljeno tudi po vojni.

The F. Zimmerman Co.

2040 W. 110. St.

(182)

MALI OGLASI

Stanovanje išče

Vojakova žena išče stanova- nje 4 sob; nič otrok. Kdor ima kaj primerne, naj pusti na- slov v uradu tega lista.

(179)

Stanovanje v najem

V najem se odda 5 lepih, na- novo papiranih sob; oddajo se mirni odrasli družini. Na 1123 Addison Rd. zgorej. Vse udob- nosti in centralna gorkota. (x)

(179)

Pralni stroj

Želi kupiti družina od privatne osebe. Stroj se kupi neglede v kakšnem stanju je isti. Kdor ima kaj naj pokliče RA-6505.

(178)

Prodaja hiše

Lastnik prodaja hišo 7 sob, no- vo barvano, blizu šole in cer- kve, vse bakrene cevi v hiši. Zglasite se po 3. uri na 898 E. 146 St., blizu St. Clair Ave.

KRALJICA DAGMAR

ZGODOVINSKI ROMAN

Mejni grof je zdaj pričel govoriti v tujem jeziku. Draguška ni razumela dobro, a zdelo se ji je, da se opravičuje pred sestro, da ni mislil tako hudo. . . . Mejna grofica je tudi poskušala svojo svakinjo potolažiti in je gladila deklico po bellem čelu, otiraje ji ob enem z obličja bogate solze.

Ura za uro je minula, a Premisl se ni vrnil.

Gospa Adleta je neprenehoma begala z očmi po cestah, ki so se vile proti gradu, a čakala je zaman. O soprogu niti duha niti sluha. Kdo ve, kje leži na trdi zemlji! Kdo ve, kako kliče ljudske pomoči? In ali mu kdo da v usta vsaj grizljaj, mu vlije notri žličico vode? Če ga najdejo, ga mogoče še ubijejo.

"Pojdiva ga iskat, mamica!" "Kaj pomaga, drago dete? — Če bi imeli krila!"

"In mati je pritisnila hčer na srce kar njaiskrenejše je mogla.

"Če sta v pričetku upali v Gospoda, tudi zdaj ne izgubita nadeje!" je rekel duhovnik Dobrogost; toda skoro ni mogel tudi sam dokončati. Glas se mu je tresel, zastajal mu je v grlu. . . . Kaj bi počeli? Takoj bi bilo po vseh načrtih, kakor bi jih odnesel veter. Niti misliti si ni upal, da bi Premisl kje ležal mrtev.

VII.

Celo gospoda Albrehta se je zgrabancilo v kakih pet gub.

Pravkar mu je gradnik povedal, kako so spustili v grad starega človeka, ki je ležal pred jarkom, obrnjen z glavo v zemljo, in je bil mogoče vohun —

NE ČAKAJTE!

Sedaj je čas, da si izberete fin Fur-Coat ali Sterling sukno iz volnenega blaga direktno iz tovarne, katere dobite pri meni vedno po najnižjih cenah v Clevelandu.

Suknje iz blaga katere se prodaja

od \$35.00 do \$79.00 pri meni so samo

\$29.00 do \$65.00

In če kupite Fur-Coat pri meni si boste prihranili od

\$25.00 do \$150.00

ali več, odvisno, kakšne cene Fur-Coat si izberete.

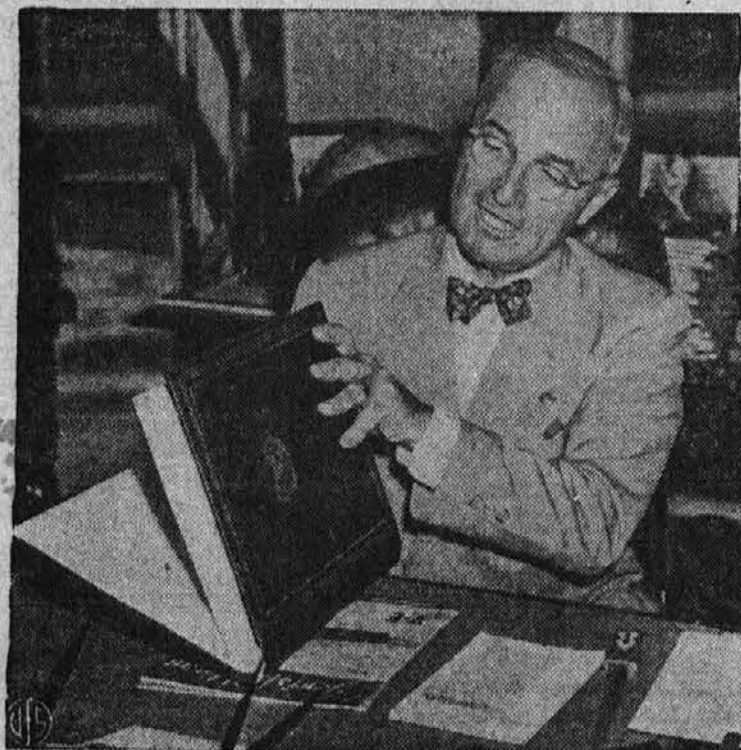
Samo me pokličite pa se dogovorimo kdaj da pridem po vas in vas peljem v tovarno, kjer si boste lahko izbrali kar želite.

Vam se priporočam

BENNO B. LEUSTIG

Endicott 3426

1034 Addison Rd.

Predsednik Harry S. Truman pregleduje novo knjigo, v kateri so zabeleženi sklepi za svetovni mir, ki so bili sprejeti na konferenci v San Franciscu. Vprašal je senat, da čimprej odobri te sklepe; zagotovljeno mu je bilo, da bo najbrže dobil soglasno odobritev teh sklepov.

"Zakaj me tedaj vprašaš, če veš, kdo sem?"

"To pot ne ubežiš zasluženi kazni!"

Starec se je spustil v hripav smeh.

"Za nekaj trenutkov te veselje že mine. — Postavite na nasipu poleg brane dvojce vislice! — Da ste hitro gotovi! — Kakor sem videl, je brun dovolj!"

Mejni grof je zdaj pristopil bližje k starcu ter ga zgrabil za belo brado.

"Nesposametnik!" je zagrmel starec, da je gospod Albreht nehoti stopil dva koraka nazaj.

"Moje telo obesiš, toda moja duša? — Pogledj skozi okno!"

Nad gradom so krožili sokoli, spuščali se nižje in nižje, jeden izmed njih z velikanskimi peroti je bil podoben orlu. . . .

"Poglej; že me iščejo. Teško jim je brez mene živeti. . . .

Moj duh poleti med nje, in potem se čuvaj, — čuvaj, ti zločinskih prednikov ničeljši potomec! — Potem se čuvaj kakor hočeš, pred menoj se ne obvaruj! — Niti spati ti ne bo mogoče! — Kadar se vležeš k počitku, priletim jaz in te s svojimi kremplji. . . . zadavim? Ne-ne-ne-jaz te bom z njimi — iz trdnosti držal in ti počasi razkljuvoval srce! — In zdaj stori, kar hočeš!"

Starec se je vnovi spustil v hripav smeh.

Gospodu Albrehtu so se vsled gnejevali zalile oči s krvjo.

"Imel boš tovariša! — Ali veš koga?"

"Vem in tega se veselim! — Tim preje te potem obiščeval!"

"Niti sledu ne sme ostati po tem črtovem rodu! — Kjer najdem v svoji mejni grofici človeka, ki bi le po imenu spadal h krvi, ki se je postarala v tebi — ga pošteno kaznujem! — Naj privede še onega norca iz Ekhardovke! — Gotovo bo že ves plesniv! — Morebiti se pa poznata? — Dovolim vama, da se tudi objameta!"

Gospod Albreht se je trudil, da bi se zasmejal podobno, kakor se je ravno starec; toda ni se mu posrečilo.

Starec je tesno stisnil ustnice in vpri pogled proti vratom, na katerih pragu se je za nedolgo objavila postava — resnično okostje. Obleka na nesrečniku je razpadala; nemogoče je bilo spoznati, ali je to blago ali pajkova tkanina. Korak mu je bil plazeč se, negotov; zdelo se je, da mu niti noge ne čujejo služiti. Obličje žoltosive barve, oko globoko vdrt, kakor popolnoma ugaslo, ustnice nerazločljive, lasje pepelnati, prehajajoči skoro v pepelnato-zeleno, brada se je zdela, da je pol izpadla. In kaj še te roke! Kakor bi v njih rožljale kosti.

Starec je stal sredi sobe nepremično. Njegove oči so bile neprestano vprte v prihajalca.

"Se-li poznata? — Kako bi se pa ne? — Jeden je večji hudodelec kakor drugi!"

Mejni grof se je prezirljivo nasmejal.

"Podajta si vendar roke. — Vidva se morata poznati! — Vidva se morata dobro poznati!"

Noben izmed starcev ni znil niti besedice. Videti je bilo, kakor bi drug drugemu čitala v duši, zakaj se je tukaj treba smejati.

"Kaj si onemel, plesnivec?"

Jetnik zopet ni znil niti besedice.

Mejni grof ga je z drzno roko zgrabil za brado. Toda komaj se je dotaknil, mu je ostala v pesti. Hitro jo je vrgele skozi okno.

"Kaj od tebe ne dobim besede? — Ven z obema! — Ali so vislice že gotove?"

Ob strani sta se že dvigali proti nebu dve neotesani bruni.

Družina je prišla starea in ju vlekla za seboj. Tudi zdaj ni bil iz njunih ust niti jedne besedice.

Vnovič so hitro spustili dvigljivi most; v hitrem teku je prijezdil še nekdo, ki se je za-

bil podoben. Bil je zaprašen, poznal. Toda vojaku skoro ni oblit s potom — pred jarkom je konj padel pod njim. . . . Šele zdaj je bilo mogoče spoznati vojaka, toda na njegovi zunanjosti ni bilo videti nepoškodovanega mesta. Meč je bil okrvavljen popolnoma do ročaja. Lasje na glavi so bili razmršeni, onesnaženi s sumljivimi ruščicami madeži.

"Atej! — Atej!"

Dragušino oko je prvo spoznalo jezdeca.

In zopet je pomagala deklica močnim hlapcem, da bi hitreje spustili most. . . .

V tem trenutku so prignali na dvoriše tudi oba starca.

Mejni grof je prihajal iz sobane najzadnji.

"Kdo prihaja še?"

"Tvoj gospod svak, jasni grof!"

Albrehtovo čelo je potemnelo kakor preje, ko mu je gradnik pripovedoval, kako so spustili proti njegovi volji v grad jednega teh dveh starcev. Ta izraz na grofovem obličju je izdal obojestransko gostiteljevo dušo najnataneje. V vsaki potezi je bilo mogoče čitati, mu nepričakovani Premisl slovo prihod ni po volji in da bi naše prošnje in ni pustil ateja bil imel najraje, da bi se sploh ne vrnil z bojišča. . . . Tako bi se bil najljubše iznebil nepričakovane prijatelja.

Gospa Adleta je hitela že tud kakor veter nasproti svojemu soprogu.

Mejni grof je sprejel Otokarja čudovito hladno. In njegova desnica ga je nekako mrzila.

Premislav pogled je obstal na starcih. Mlajšega je poznal in tudi takoj razumel, kaj ju čaka.

"Kaj je to, gospod Albreht?"

"Čarovnika, ki sta nam pripravila s svojo peklensko umetnostjo včerajšnji dan. Hočem ju izplačati. Ni svetovati, dolgo ostajati dolžen."

"In nič drugega?"

"Ali ni vzrok zadosten?"

Gospod Albreht se je strupeno nasmejal.

"Stric — ljubi stric — ne jemlji jima življenja — pogledj — usmili se jih — tako stara sta že —"

Draguška se je zvila očetu iz naročja in se vrgla stricu pred noge.

"Prosim te, stric, prvič v življenju. . . . Tako lahko mi izpolniš mojo prošnjo! — Usliši me! — Tudi Bog, ki biva tako visoko na nebu, je vslišal slovo prihod in ni pustil ateja poginiti!"

Mlajši sfarec, ki se je sam imenoval Niklota, je obstal z

očesom na deklici, ki je prosila za njuno življenje; njegovega pogleda ni mogoče popisati. Njegovo obličje se je jasnilo kakor najkрасnejši pomladanski dan.

(Dalje prihod)

Pomagajte Ameri-

rojine bonde in znan-

RAZPRODA

na vsem poletnem bla

Pridite, dokler je zaloga popolna!

Prejeli smo tudi veliko zalogo letnih oblek mere od 42 do 52 po \$3.95, dokler jih je kaj v zalogi. Se toplo priporočamo

Mary's Fashion Shop

6521 ST. CLAIR AVE.

Skebe & Ulle Plumbing & Heating

15601 Waterloo Rd.

Vodne cevi namestimo in odvodne kanale očistimo. Najboljše GLEDATI ZDAJ SVOJ GRELNI SISTEM NA PARO IN VODNO MI prodajamo in instaliramo ves montaški in grelni sistem.

Ponoči pokličite:

MIKE SKEBE

KE 4614

Jos. Zele in Sin

POGREBNI ZAVOD

Avtomobili in bolniški voz redno in ob vsaki uri na voljo. Mi smo vedno pripravljeni za najboljšo postrežbo. 6502 ST. CLAIR AVENUE Tel: KE 4614 COLIN WOODSKI URAD: 452 E. 152nd STREET. Tel: KE 4614

VABILO NA PIKNIK

ki ga priredi

ST. CLAIR RIFLE AND HUNTING CLUB

v nedeljo dne 5. avgusta 1945

NA SVOJI FARM,

ki se nahaja na cesti šte. 44 eno miljo južno od 84 ceste. Cesta 44 gre severno in južno skozi mesto Painesville. To bo običajni letni piknik našega kluba in vabimo vse člane, prijatelje in znanke. Pripravljali odbor je vsega dovolj preskrbel. Prijeljte svoje družine s seboj. Na svidenje!

ST. CLAIR RIFLE AND HUNTING CLUB

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA NEPOZABNEGA SINA, SOPROGA IN BRATA

Pfc. Joseph F. Debelak

ki je umrl pred enim letom v Italiji.

Umrl si, ljubi Joseph, v tuji zemlji; nikogar Tvojih dragih ni bilo tam, da bi Ti podal roko. Umrl si, ne da bi mogel reči svojim dragim: Zbogom.

Celo to nam ni mogoče, da bi videli prostor, kjer počiva Tvoje truplo, daleč tam onkraj morja. Toda v naših srcih in mislih boš ostal za vedno. Zelo, zelo Te pogrešamo, ljubi Joseph.

Žalujoči ostali:

OČE in MATI

sest: FRANCES, MARY in JOSEPHINE; brat FRANK; žena ANN, ter nečakinja BEVERLY ANN.

Cleveland, O. 2. avgusta 1945.

1914

NAZNANILO IN ZAHVAL

Globoko potrji od prevelike žalosti, njamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je sovražna krogla pri življenju našega dragega sina in brata

S-Sgt. Stanley A. Brod

ki je padel tam na daljnem vzhodu otoku dne 11. maja 1945.

Tem potom se želimo prav prisrčno zahvaliti. Češniku za opravljeno slovesno sveto zadušnico in druge cerkvene obrede, kakor Msgr. Hribarju in Rev. Tomcu za asistenco sveti maši.

Prisrčno zahvalo želimo izreči vsem prijateljem, ki so darovali za našega sina, da se bodo brale za mir in pokoj njegove duše. Iskrena hvala tudi vsem, ki so nam poslali sožalna pisma in karte, ravno tako tudi tistim, ki so nas tolažili in nam bili ob strani v teh žalostnih dneh. Hvala društvu sv. Jožefa, KSKJ za sožalje. Enako Mr. Martin Rakarju njegovo ganljivo lepno petje.

Ti, preljubljeni naš sin in brat, ki za svobodo sveta življenje si svoje mlado darovanje žrtve Tvoja zastoj ne bi bila, da svetlo ljube prinesla bi. Spavaj mirno tam v nezanem času. Ti preljubljeni naš sin in brat. Tvoja duša uživa večno blaženost z ljubečo materjo in dobrem Bogu v večnosti.

Žalujoči ostali:

JOHN BRODNIK, oče; JOSEPH in LOUIS, brata; FRANCES, sestra.

Cleveland, Ohio, 2. avgusta 1945.